

İDEALİZM VE MOTİVASYON

Şiarımız doğruluktur, dürüstlüktür a dostum! Sağlamlıkta, esneklikte, aktivitede bir çelik yay gibi olmalıyız da; sürüngen yılanlar gibi kıvrım kıvrım olmamalıyız. Asla yalpalamadan ve asla kıvrımadan -kurşun paralelliğinde- hedefe varmalıyız.

Sert ve haşın mizaçlılık yerine, yumuşak başlı ve yumuşak huylu, lâkin vakarlı velâkin ka-

rarlı... Sünepe ve miymıntı takılmadan, 'dik başlı'lık yapmadan alnı açık, başı dik olmalıyız dostum!

Şöyle kirden ve pasaktan uzakta... Çetrefilli işlerin ırığında... Yakın mesâfeden bakıldığında, ortak bir ifadeyle herkesin; "Ha işte, aradığım adam buymuş!" diyebildiği ve güven beslediği ve de bü-

tün referansların 'ok işareti'yle gösterdiği berrak bir kişilikte... Ticarete, siyasete, sanatta ve bilumum sosyal münasebette; bir kar beyazlığı kadar sâde, bir süt köpüğü kadar ak olmalıyız dostum!

Bir doktor neşteri gibi keskin ve bir sargı bezi gibi hijyenik... Ama müşfik, ama merhametli konumda... Kalbinde kibrin

barınmadığı alçak gönüllükte ve gönül zenginliği içerisinde; gönül pınarlarından gönül taşıyla, gönül sultanlarına gönüllü su taşıyacak düzeyde... Ve yine kalbinde; kin ve adâvetin eğlenmediği bir platformda, mütekâmil mânâda 'ego'sundan sıyrılmış ve 'hümanist' düşünceyle muhkem mahiyette, münevverlikte; azmanlaşmış nefsimizin zıddına, yok olmalıyız dostum!

Ham çökelek ikram edildiğinde 'tok'luk numarasına yatıp; kaymak ikram edildiğinde aç sırtlanlar gibi atılmamalıyız. Câmii kapısında, asansörde, toplantılarda ve topluca görüş serdederken; yanımızdakini göstererek, "Buyurun sağdan başlayalım" nezâketinde bulunuruz ve bu hâlin 'sünnet' olduğunu söyleriz. Fakat ufukta 'ballı lokma' görüldüğünde hiç de sağa sola bakmadan, sünnet farz gözetmeden 'cumburlop' balıklama dalarız. Yalan mı?! "Vazife istenmez, verilir" deriz de, verilmeyen vazifeyi almak için, îcat koymayıp çıkarırız; dalga, dümen, dolap, fırıldak, entrika çirkinliğinde ne varsa çeviririz. Yanlış mı?!.

"Hayır!. Ne yalandır ne de yanlış. Gerçeğin bizzat kendisidir" diyor iseniz; bin kere âferinler, tebrikler! O halde tenezzül niye? Gasp niye? Mutlak, gözü gönlü tok olmalıyız dostum!

Büyüktür; mesûliyetimiz, mükellefiyetimiz. Omuzladığımız yük büyüktür. Küçük işler, küçük düşünenlerindir. Aşkımız, aksiyonumuz büyüktür. Ufkumuz, sıfıra müncer değil ki?! Nazargâhımız büyüktür.

Vatan, yalnız Memed'in anası olamaz. 'Vatan' hepimizin anasıdır, yavuklusudur. Vatan, Anadolu'dur. Sakarya, Çanakale/Gelibolu'dur vatan. Hasılı bu vatanda sen, ben, o, öteki yok. Hepimiz bir 'ulu çınar' gibiyiz. Söz vaktinde açılmışken mâdem; bu çınarın yaprağına zarar vermeden, yekpâre yapımızla; yaprakları kucaklayan dal, dalları kucaklayan beden, bedeni kucaklayan kök olmalıyız dostum!

Sağır ruhlu, vurdam duymaz her kim ki; uyuşukluk ille-

tine 'dûçar'dır. Onun yardımcı-sı 'hak' ola gayrı. Üzerine ölü toprağı serpilenlerden, hayır beklenmez. O, artık yaşayan bir ölüdür. Bağır-san da duymaz ve çağır-san da. Boş ver öylesileri!.. Bizler, en iyisi mi, kulağının üstüne yatan ve uyuyan değil; sak olmalıyız dostum!

Göcekleşsin yurdumuz. Gül bitsin, sümbül bitsin. Konmasın bülbüller zakkum ağacına. Dudaklar susuzluktan kurak düşmesin. Çöle dönüşmesin topraklarımız. Cas cavlak bir dünyada yaşamaktansa; gür ve yeşil ormanlar misâli ve de tarak dişleri gibi sık olmalıyız dostum!

Unutma ki doğruluktan dirlik, dirlikten birlik, birlikten kuvvet doğar.

Sakin unutma!

